

EUROPEAN COMMISSION

DIRECTORATE-GENERAL
CLIMATE ACTION

Directorate B - European and International Carbon Markets

Metodický podklad č. 1

k harmonizované metodice bezplatného přidělování povolenek EU ETS
po roce 2020

Všeobecné pokyny pro metodiku přidělování povolenek

Konečné znění vydáno dne 31. ledna 2019

OBSAH

1	Úvod	3
1.1	Status metodických podkladů	3
1.2	Východiska metodických podkladů FAR	3
1.3	Používání metodických podkladů	7
1.4	Další metodika	7
1.5	Rozsah platnosti tohoto metodického podkladu	7
2	Nové prvky v metodice přidělování povolenek ve 4. obchodovacím období	8
3	Popis postupu přidělování	11
4	Příslušná zařízení	16
4.1	Která zařízení musí být v seznamu NIM?	16
4.2	Kdo získá bezplatný přiděl?	18
5	Metodika přidělování	20
5.1	Přehled metod přidělování pro dílčí zařízení	20
5.2	Rozdělení na dílčí zařízení	24
5.3	Opravné koeficienty	27
5.3.1	Koeficient vystavení účinkům úniku uhlíku	27
5.3.2	Meziodvětvový opravný koeficient	29
5.3.3	Lineární koeficient snížení	29
Příloha A	Harmonogram - klíčová data revidovaného systému EU ETS	31
Příloha B	Seznam definic	33
Příloha C	Seznam zkratk	39
Příloha D:	Porovnání s Metodickým podkladem 2011 / 1	42

1 Úvod

1.1 Status metodických podkladů

Tento metodický podklad je součástí skupiny dokumentů, které jsou určeny k podpoře členských států a jejich příslušných orgánů při jednotném provádění metodiky přidělování v celé Unii pro čtvrté obchodovací období EU ETS (po roce 2020), zřízené nařízením v přenesené pravomoci Komise **XX/XX** o “přechodných harmonizovaných pravidlech bezplatného přidělování emisních povolenek podle článku 10a Směrnice EU ETS” (FAR).

Pokyn nepředstavuje oficiální stanovisko Komise a není právně závazný. Nicméně tato metodika si klade za cíl objasnit požadavky stanovené ve směrnici EU ETS a FAR a má zásadní význam pro pochopení právně závazných pravidel.

Tento návrh metodického podkladu vychází z návrhu poskytnutého konsorciem konzultantů (SQ Consult, Umweltbundesamt) a navazuje na metodické podklady vypracované pro 3. období¹. Bere v úvahu diskuse na několika setkáních odborné skupiny pro politiku v oblasti změny klimatu a písemných připomínek obdržených od zúčastněných stran a expertů z členských států.

Metodické dokumenty *neuvádějí* podrobnosti ohledně postupů, jež členské státy uplatňují při vydávání povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů. Uznává se, že metoda určování hranic zařízení stanovených v povoleních k vypouštění emisí skleníkových plynů (GHG) se mezi členskými státy liší.

1.2 Východiska metodických podkladů FAR

V rámci FAR byla určena konkrétní témata, která si zaslouží podrobnější vysvětlení nebo metodiku. Metodické podklady FAR, které tyto otázky řešit co nejpřesněji a nejjasněji. Komise považuje za nezbytné dosáhnout při uplatňování metodiky přidělování pro 4. období co nejvyšší úrovně harmonizace.

Metodické podklady FAR se snaží dosáhnout souladu výkladu FAR tak, aby podpořily harmonizaci a zabránily možnému zneužití nebo narušování soutěže v rámci Společenství. Úplný seznam těchto dokumentů je uveden níže:

- Metodický podklad č. 1 - Všeobecná metodika:
Tento dokument poskytuje všeobecný přehled procesu přidělování a vysvětluje základy metodiky přidělování. Také vysvětluje, jak se různé metodické podklady vztahují k sobě navzájem.
- Metodický podklad č. 2 - Metodika metod přidělování na úrovni zařízení:
Tento dokument vysvětluje, jak metodika přidělování funguje na úrovni zařízení a vysvětluje, jak

¹ Konsorcium konzultantů (Ecofys NL, Fraunhofer ISI, Entec).

odvětvové vystavení účinkům rizik úniku uhlíku ovlivňuje určování bezplatných povolenek zařízení.

- Metodický podklad č. 3 - Metodika sběru dat:

Tento dokument vysvětluje, jaká data by měli provozovatelé příslušným orgánům předkládat a jak provádět jejich sběr. To zahrnuje jak data pro určování předběžného bezplatného přidělování, tak aktualizaci referenčních hodnot. Odráží strukturu šablony pro sběr dat, kterou poskytla Evropská komise.

- Metodický podklad č. 4 - Metodika ověřování dat NIM:

Tento dokument je zaměřen na ověřovatele EU ETS a akreditační orgány. Vysvětluje proces ověřování týkající se sběru dat pro vnitrostátní prováděcí opatření² a předkládání dat novými účastníky.

- Metodický podklad č. 5 - Metodika monitorování a vykazování (M&R) pro FAR:

Tento dokument slouží třem účelům:

(a) Poskytnout „rychlý návod“ pro čtenáře, kteří jsou nováčky v problematice přidělování bezplatných povolenek v EU ETS;

(b) Poskytnout přehled o požadavcích na M&R zavedených FAR doplňujících stávající ročního cyklus shody již zavedený nařízením pro monitorování a vykazování (Monitoring & Reporting Regulation (MRR)) a nařízením pro akreditaci a ověřování (Accreditation & Verification Regulation (AVR)); a

(c) Poskytnout metodiku k požadavkům metodického plánu pro monitorování a další nové prvky FAR, které nejsou zahrnuty v jiných metodických podkladech této řady.

- Metodický podklad č. 6 - Metodika pro přeshraniční tepelné toky:

Tento dokument vysvětluje, jak metodika přidělování pracuje v případě přenosu tepla přes hranice zařízení.

- Metodický podklad č. 7 - Metodika pro nové účastníky a vyřazování z provozu:

Tento dokument má vysvětlit pravidla pro přidělování týkající se nových účastníků, jakož i řešení vyřazení z provozu a změny úrovně.

- Metodický podklad č. 8 - Metodika pro dílčí zařízení pro odpadní plyny a emise z procesů:

Tento dokument poskytuje výklad metodiky přidělování pro dílčí zařízení emisí procesů, zejména pro zpracovávání odpadních plynů.

- Metodický podklad č. 9 - Oborově specifická metodika:

Tento dokument obsahuje podrobný popis referenčních úrovní produktů, jakož i systémové hranice jednotlivých referenčních úrovní produktů uvedených ve FAR. Kromě toho jsou pro případ potřeby popsány speciální metody pro výpočet úrovně činnosti nebo pro nastavení přidělování.

- Metodický podklad č. 10 - Slučování a rozdělování zařízení:

Tento dokument vysvětluje, jak může být přidělování ovlivněno sloučením a/nebo rozdělením zařízení.

² Článek 11 směrnice 2003/87/ES

Účelem seznamu dokumentů je doplnit jiné metodické podklady vydané Evropskou komisí, které se vztahují ke 3. období a které jsou - tam, kde je to potřeba - aktualizované pro 4. období EU ETS, zejména:

- Metodika k výkladu přílohy I směrnice EU ETS³ (kromě činností v letectví); Tento dokument poskytuje návod na to, jak vykládat přílohu I směrnice, která určuje rozsah EU ETS od roku 2013;
- Metodika identifikace výrobců elektřiny⁴.

Kromě toho Komise poskytla rozsáhlou sadu poradenských materiálů ve vztahu k MRVA v rámci EU ETS⁵. Předpokládá se, že uživatel tohoto dokumentu zná alespoň základní principy MRVA.

Na níže uvedeném obrázku je znázorněn vztah mezi jednotlivými metodickými podklady, a jaké informace je možné kde najít. Celý soubor metodických podkladů je možné najít na internetových stránkách Komise⁶.

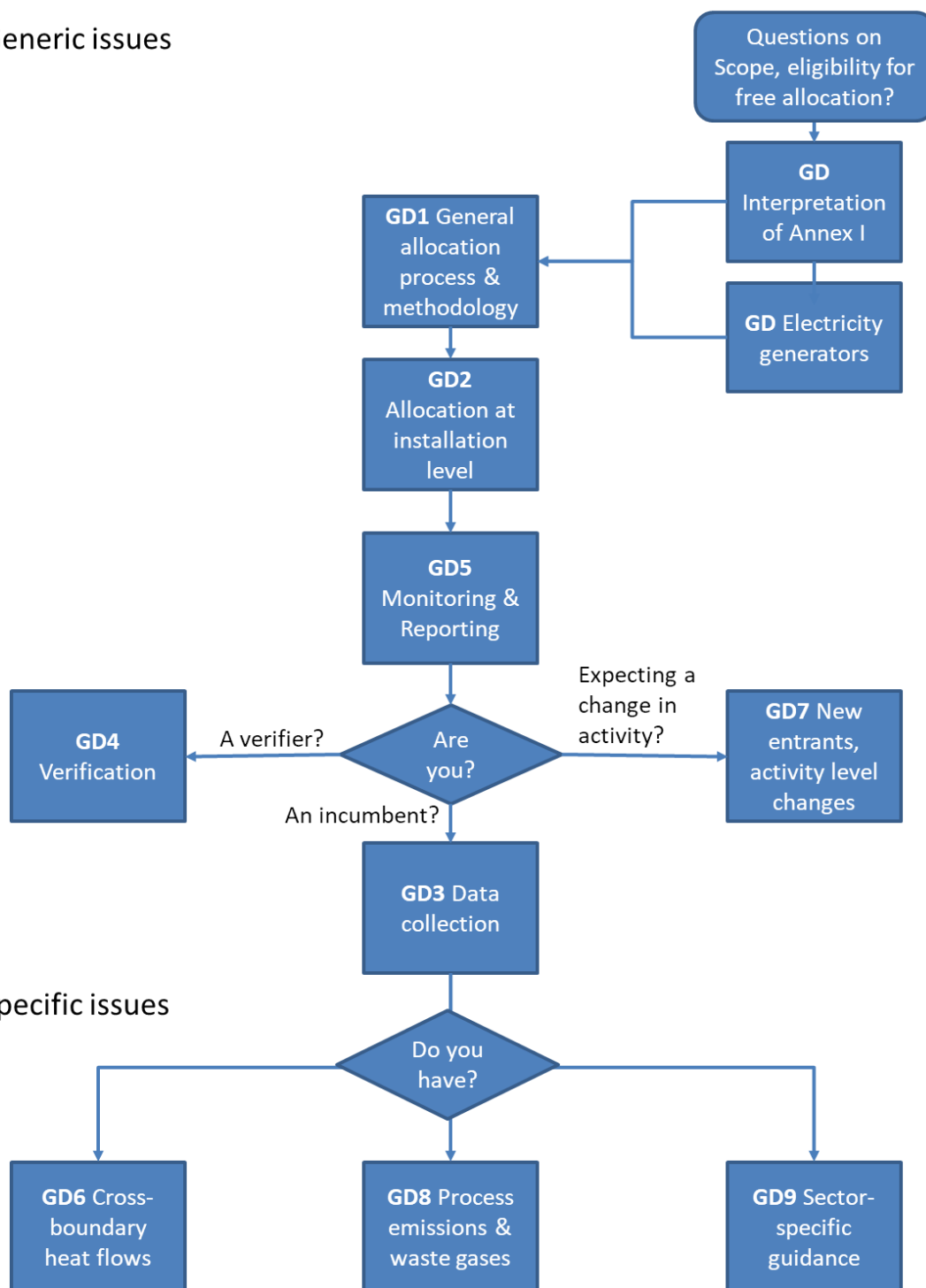
³ https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/docs/guidance_interpretation_en.pdf

⁴ https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/docs/guidance_electricity_generators_en.pdf

⁵ https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/monitoring_en#tab-0-1 – viz zejména oddíl “Rychlé návody”

⁶ Viz: URL, které se mají přidat

Generic issues

Obrázek 1 Sada metodických podkladů: vztahy mezi jednotlivými metodickými podklady a kde najít jaké informace. Všimněte si, že schéma nevyjadřuje posloupnost podkladů, ale spíše to, zda téma metodického podkladu je genericke (relevantní pro všechny čtenáře) nebo pro konkrétní cílové skupiny (v určitých rolích, situacích nebo s konkrétními problémy).

1.3 Používání metodických podkladů

Metodické podklady poskytují podklady pro zavádění nové metodiky přidělování pro 4. období EU ETS, a to od roku 2021. Členské státy mohou tuto metodiku použít při provádění sběru dat podle článku 14 FAR k definování úplného seznamu zařízení, jakož i pro výpočet jakéhokoliv přidělování bezplatných povolenek, která má být stanoveno pro VPO (NIM) v souladu s článkem 11 odst. 1 směrnice 2003/87/ES.

Všimněte si, že tento dokument se vztahuje pouze na přechodné harmonizované přidělování bezplatných povolenek do průmyslu podle článku 10a směrnice EU ETS. Jakékoliv přidělení podle článku 10c („Možnost přechodného přidělování bezplatných povolenek na modernizaci energetického sektoru“) je mimo rozsah tohoto dokumentu.

Odkazy na články v tomto dokumentu obecně odkazují na revidovanou směrnici EU ETS a na FAR.

Porovnání obsahu aktuální verze této metodiky a její verze z roku 2011 je uvedeno v příloze D.

Poznámka o nevyřešených otázkách v této verzi Metodického podkladu

Protože rozhodování o metodice přidělování ještě není dokončeno, některé prvky tohoto metodického podkladu jsou dosud nedefinované. Sem patří zejména otázky týkající se prováděcího aktu, který ještě musí být přijat ohledně podrobných pravidel pro změny přidělování bezplatných povolenek, aktualizace referenčních hodnot a nového seznamu úniku uhlíku. Kromě toho to může platit i na odkazy na dosud nedokončenou legislativu samotnou nebo na doprovodné metodické podklady, které je ještě potřeba připravit nebo dokončit.

1.4 Další metodika

Vedle metodických podkladů je na internetových stránkách komise k dispozici další podpora pro orgány členských států se seznamem metodických podkladů, často kladenými otázkami a užitečnými odkazy, https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/allowances_en#tab-0-0.

1.5 Rozsah platnosti tohoto metodického podkladu

V tomto dokumentu jsou vysvětleny základní principy a procesy metodiky přidělování pro 4. období, aniž by se zabýval konkrétními otázkami přidělování povolenek. Poskytuje stručný přehled procesu vývoje NIM a popisuje hlavní rysy metodiky přidělování povolenek.

2 Nové prvky v metodice přidělování povolenek ve 4. obchodovacím období

Nežli se budeme věnovat podrobnostem nové metodiky přidělování povolenek, uvádíme zde některé podkladové informace, které umožňují pochopit, jak se nová metodika přidělování ve 4. období liší od metodiky přidělování používané v předchozích obdobích.

Nejnovější novela směrnice EU ETS byla zveřejněna dne 19. března 2018⁷. Od 3. období je základem EU ETS harmonizovaná metoda přidělování pro celé Společenství, ve které „by základním způsobem přidělování mělo být dražení, neboť je nejjednodušším a podle všeobecného mínění hospodářsky nejúčinnějším systémem“⁸. Revize z roku 2018 znovu opakuje, že „dražba povolenek zůstane obecným pravidlem, přičemž bezplatné přidělování bude výjimkou“ (bod 8). Podle revidované směrnice se neprovádí žádné přidělování bezplatných povolenek jakékoliv výrobě elektřiny s výjimkou elektřiny vyráběné z odpadních plynů⁹. Přidělení bezplatných povolenek se neposkytuje ani zařízením pro zachycování oxidu uhličitého, potrubím pro jeho přepravu či jeho úložištím.

Pro jiné emise se používá a bude se nadále používat během 4. období přechodné přidělení bezplatných povolenek na základě předem stanovených referenčních úrovní pro celé Společenství. Z toho vyplývá:

- Pro produkty s referenční úrovní produktu je objem bezplatně přidělených povolenek založen na konkrétních emisích na *úrovni produktu*, zatímco pro činnosti bez referenčních úrovní produktů existuje tzv. „nouzová“ metodika stanovení bezplatného přidělování (viz oddíl 5 pro další vysvětlení).
- „Přechodné“ znamená, že přidělení bezplatných povolenek je nejprve 30% množství určeného pomocí pravidel pro bezplatné přidělování platných pro celé Společenství a snižuje se od roku 2026 a dále na 0% (tedy k žádnému bezplatnému přidělu)¹⁰.
- Výjimky jsou uděleny zařízením v odvětvích, ve kterých hrozí značné riziko úniku uhlíku, tj. „zvýšení emisí skleníkových plynů ve třetích zemích, jejichž průmyslová odvětví nejsou vázána srovnatelnými omezeními pro vypouštění uhlíku“¹¹. Taková zařízení obdrží bezplatně přidělené povolenky na 100% referenčních hodnot.

⁷ <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2003/87/2018-04-08>

⁸ Směrnice 2009/29/EC, bod odůvodnění 15

⁹ Článek 10a(1) směrnice ETS

¹⁰ S výjimkou dílčích zařízení pro centrální zásobování teplem, viz bod 5 pro další vysvětlení.

¹¹ Směrnice 2009/29/EC, bod odůvodnění 24

4. obchodovací období zavádí řadu změn, které mají dále posílit EU ETS. To zahrnuje změnu metodiky pro zařízení, která procházejí významnými změnami, poté, co bylo provedeno počáteční přidělení, na základě změn v kapacitě zařízení (jak se používá ve 3. období), na základě změn v úrovni činnosti zařízení. Hlavní rozdíly metod jsou shrnuty v níže uvedené tabulce.

Od roku 2021 se celkový strop pro emisní povolenky sníží ročně o 2,2%, lineárním koeficientem snížení - lineárním koeficientem snížení (LRF). To povede ke snížení o 43% emisí v roce 2030 ve srovnání s rokem 2005 (viz článek 9 revidované směrnice). Bude k dispozici méně bezplatných povolenek než ve 3. obchodovacím období z důvodu ročního vyššího koeficientu snížení a z důvodu pevného podílu celkových povolenek určených k dražbě (57% z celkového počtu). Nižší množství dostupných bezplatných povolenek se použije tak, aby se zabránilo úniku uhlíku, a dojde k postupnému snižování bezplatného přidělování po roce 2026 z 30% na 0 na konci 4. období (2030) pro sektory s malým rizikem úniku uhlíku¹². Za účelem minimalizace rizika uplatnění koeficientu stanoveného podle článku 10a(5) směrnice 2003/87/ES (ve 3. období se nazýval opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví (CSCF) a ve 4. období by mohl být název zachován), má být zřízen „buffer“ tak, aby až 3 % povolenek, které jsou určeny pro dražby, byly použity na zvýšení maximálního objemu k dispozici před uplatněním CSCF. Všimněte si, že pokud je použit výraz ‚platí CSCF‘, znamená to, že CSCF je nižší než 1 (nebo 100%).

Přidělování bude probíhat ve dvou kolech, jednou pro období 2021-2025 a znovu pro období 2026-2030.

Tabulka 1: Hlavní rozdíly mezi EU ETS ve 3. období oproti 4. období

3. období	4. období
8-leté období obchodování	10-leté období obchodování, se dvěma 5-letými přidělovacími obdobími
Strop snížený o 1,74% ročně	Strop snížený o 2,2% ročně
Přidělení na začátku obchodovacího období	Přidělení ve 2 kolech, každé na dobu 5 let
Přechodné snižování přidělování bezplatných povolenek z 80% kalkulovaného přídělů v počátečním roce na 30% v roce 2020 ¹³	Přechodné snižování přídělů ze 30 % kalkulovaného přídělů po roce 2026 na 0 % v roce 2030 ^{12,13}
Přidělování povolenek se mění v důsledku významných kapacitních změn	Přidělování povolenek se mění v důsledku významných změn v úrovni činnosti
Mezi nové účastníky patří zařízení na zelené louce ¹⁴ a významná rozšíření kapacity	Mezi nové účastníky patří pouze zařízení na zelené louce ¹⁴

¹² S výjimkou dílčího zařízení pro centrální zásobování teplem (CZT), které bylo nově zavedeno ve 4. období. U těchto dílčích zařízení zůstane bezplatné přidělování povolenek na 30 %, a to i po roce 2026.

¹³ Pro sektory, které se nepovažují za vystavené značnému riziku úniku uhlíku.

¹⁴ Definováno datem, ve kterém byla povolenka získána.

Objem dražených povolenek závisí na tom, kolik povolenek je přidělováno bezplatně a na limitech, které vycházejí z podílu průmyslového odvětví na emisích.

Stav únik uhlíku je stanoven kritérii pro náklady na uhlík a/nebo intenzitou obchodu.

Právní základ:

- Směrnice 2009 ETS
- Rozhodnutí CIM
- Seznam / tabulka NIM

Objem dražených povolenek je pevně stanoven na 57% celkového objemu povolenek, ale je možné přesunout 3% do bezplatného přidělu povolenek, aby se zabránilo použití CSCF.

Stav únik uhlíku je stanoven jako obchodní intenzita krát intenzita emisí děleno hrubou přidanou hodnotou

Právní základ:

- Směrnice 2018 ETS
 - Předpis FAR
 - Prováděcí akt o změně přidělování
 - Zákon o úniku uhlíku v přenesené pravomoci
 - Prováděcí akt o aktualizaci referenčních hodnot
 - Seznam NIM
-

3 Popis postupu přidělování

Tato část popisuje postup pro stanovení množství bezplatného přidělu povolenek pro způsobilá zařízení a pravidla FAR řídící tento proces.

Výchozím bodem procesu přidělování jsou plně harmonizovaná pravidla pro přidělování bezplatných povolenek platná pro celé Společenství¹⁵ (FAR), metodický předpis pro přidělování povolenek přijatý Komisí, který stanoví základní prvky harmonizované metodiky bezplatného přidělování ve 4. období.

FAR upravuje:

- Kritéria způsobilosti pro přidělování bezplatných povolenek;
- Definice dílčích zařízení (které určují, jak rozdělit zařízení do různých dílčích zařízení, pokud je to využitelné);
- Pravidla pro stanovení historické úrovně činnosti pro dílčí zařízení;
- Hranice systému dílčího zařízení (u referenčních úrovní produktů)¹⁶;
- Pravidla pro stanovení přiřaditelných emisí na dílčí zařízení pro aktualizaci referenčních hodnot;
- Pravidla pro použití koeficientu vystavení účinkům úniku uhlíku;
- Pravidla pro případ přeshraničních tepelných toků;
- Pravidla pro sběr, monitorování a vykazování dat.

Řada prvků metodiky přidělování je dále zpracována v následujících zákonech:

- Aktualizované referenční hodnoty, které se mají uplatňovat při výpočtu přidělu na dílčí zařízení jsou uvedeny v prováděcím aktu o aktualizaci referenčních hodnot;
- Aktualizovaný seznam úniku uhlíku (CLL) identifikující odvětví a činnosti způsobilé pro 100% bezplatné přidělování povolenek ve 4. období¹⁷;
- Pravidla stanovující, jak změny v úrovních činnosti (dílčího)zařízení ovlivňují její přiděl jsou stanoveny v prováděcím aktu o změně úrovně činnosti.

Na základě FAR je úkolem členských států vypočítat předběžný roční přiděl na úrovni dílčího zařízení. Komise poskytuje elektronickou šablonu pro usnadnění sběru dat harmonizovanou metodou. Na základě shromážděných dat musí každý členský stát předložit Komisi seznam všech stávajících zařízení, na které

¹⁵ Nařízení Komise v přenesené pravomoci **XX/XX**, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných emisních povolenek platná v celém společenství podle článku 10a směrnice 2003/87/ES Evropského parlamentu a Rady

¹⁶ Příloha 1 FAR

¹⁷ Zákon XX v přenesené pravomoci

se vztahuje směrnice EU ETS na jeho území do 30. září 2019 pro období 2021-2025 a do 30. září 2024 pro období 2026-2030. Dále odkazujeme na tento seznam jako na seznam NIM (vnitrostátní prováděcí opatření). Seznam NIM musí rovněž zahrnovat zařízení, která mají klasifikaci jako výrobci elektřiny¹⁸, stejně tak jako takzvané „malé producenty emisí“ uvedené v článcích 27 a 27a směrnice 2003/87/ES.

Komise bude shromažďovat seznamy NIM všech členských států a posoudí zahrnutí jednotlivých zařízení do seznamu a předložená data pro každé zařízení. Na základě těchto dat bude Komise provádět výpočet aktualizovaných referenčních hodnot, které členské státy budou používat k určení předběžného ročního přidělu na zařízení s ohledem na referenční hodnoty a stav CL každého dílčího zařízení. Dalším krokem je stanovení CSCF¹⁹ Komisí, které se bude aplikovat stejná pro všechna zařízení. Co se týče způsobilých výrobců elektřiny za léta, kdy se bude používat CSCF, lineární koeficient snížení se nebude používat. Potřeba a hodnota CSCF se může každý rok lišit ve čtvrtém obchodovací období a v každém období přidělování.

Členské státy budou počítat konečný roční přiděl a budou jej hlásit Komisi.

Stejný postup se bude dodržovat při přípravě počátečního přidělování každého období přidělování.

Ve srovnání se 3. obdobím, obsahuje proces ve 4. období jeden další krok zaměřený na aktualizaci referenčních hodnot, které se mají používat při výpočtu předběžných úrovní přidělování na úrovni dílčího zařízení na základě shromážděných dat pro NIM.

Proto se předkládá, že NIM se bude provádět v iterativním procesu, jak je uvedeno v **Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.**, s množstvím vykazování dat příslušnými orgány Komisi, jakož i různých výpočetních kroků, s cílem dospět ke konečnému přidělu pro všechny typy zařízení zahrnutých v seznamu. Ty jsou uvedeny níže, a to i s uvedením formy různých podání (pro přehled používané terminologie viz také):

- Předložení seznamu NIM (bez přidělů) ze strany příslušných orgánů do 30. září 2019 pro první přidělovací období, s předložením základních dat potřebných jak pro aktualizaci referenčních hodnot tak pro výpočty přidělů, jak byly předloženy ze strany provozovatelů v základní datových výkazech;
- Výpočet aktualizovaných referenčních hodnot ze strany Komise na základě dat obsažených v seznamu NIM;

¹⁸ Návod na klasifikaci výrobců elektřiny je možné nalézt v „*Metodice pro identifikaci výrobců elektřiny*“ projednaného Evropskou komisí a členskými státy dne 18. března 2010,

https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/docs/guidance_electricity_generators_en.pdf

¹⁹ Formálně „jakýkoli koeficient zavedený podle článku 10a(5) směrnice 2003/87/ES“

- Výpočet předběžného přidělu ze strany členských států na základě aktualizovaných referenčních hodnot;
- Předložení seznamu NIM s předběžnými přiděly na úrovni členských států;
- Výpočet meziodvětvových opravných koeficientů CSCF Komise (v případě potřeby);
- Výpočet konečného přidělu ze strany členských států, s přihlédnutím k CSCF a LRF tam, kde je to využitelné;
- Předložení seznamu NIM s konečnými přiděly členskými státy.

Konečné přiděly budou stanoveny v rozhodnutích Komise.

Obrázek 2 představuje hlavní proces vedoucí ke konečnému celkovému ročnímu množství bezplatných povolenek na zařízení.

Tabulka 2 Terminologie různých podání a šablony používané v procesu přidělování

Podání	Použitá šablona	Fáze použitého procesu
Vykazování výchozích dat	Šablona výchozích dat	Shromažďování dat pro aktualizaci referenčních úrovní a výpočet přidělu pro zavedené subjekty v přípravě (1.) NIM
Seznam NIM (žádné přiděly)	Šablona seznamu NIM	Aktualizace hodnot referenčních úrovní při přípravě výpočtu předběžného přidělu
Seznam NIM s předběžnými přiděly	šablona (rozšířeného) seznamu NIM	Výpočet předběžného přidělu pro stávající účastníky
Seznam NIM s konečnými přiděly	šablona (rozšířeného) seznamu NIM	Výpočet konečného přidělu pro stávající účastníky po stanovení CSCF
Vykazování dat nového účastníka	Šablona výkazu dat nového účastníka	Žádost o přidělení bezplatných povolenek ze strany nového účastníka (po NIM)
Vykazování roční úrovně činnosti	Šablona ALR	Monitorování potřeb změn pro bezplatné přidělování povolenek v důsledku změny úrovně činnosti (podle NIM)

První seznam NIM (bez přidělu) bude obsahovat data na úrovni dílčího zařízení za pět kalendářních let před jeho podáním o následujícím, v souladu s článkem 14 FAR:

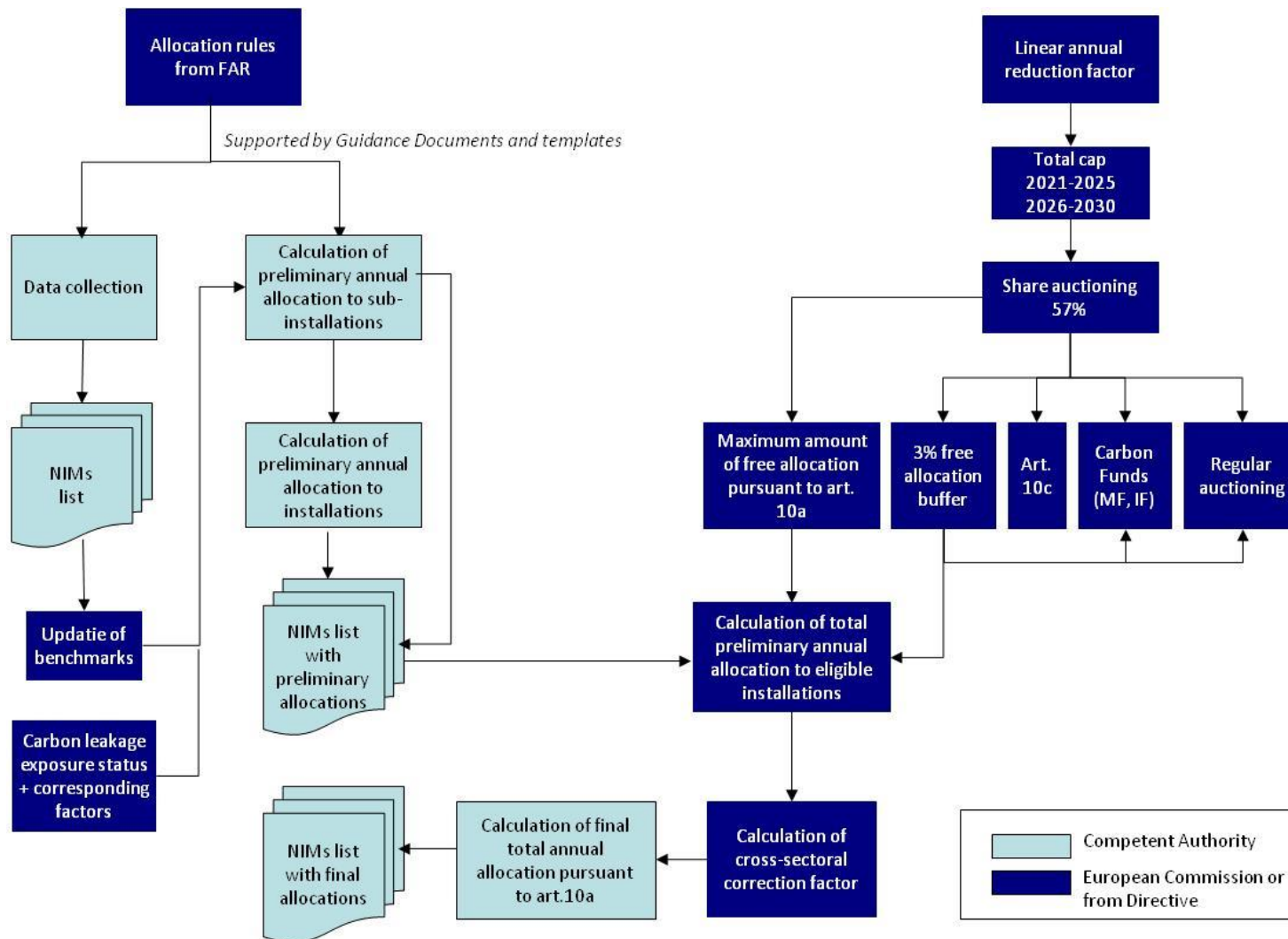
- Úrovně činnosti;
- Přenosy tepla a plynů;
- Výroba elektřiny; a
- Emise.

Druhé předložení členskými státy (seznam „NIM s předběžnými přiděly“) bude obsahovat:

- Data z předchozího podání (včetně všech oprav požadovaných Komisí, pokud nějaké jsou);
- Předběžný roční počet emisních povolenek přidělených zdarma na **dílčí zařízení**;
- Předběžný roční celkový objem emisních povolenek přidělených zdarma na **zařízení** (tj. součet předběžného celkového ročního objemu emisních povolenek na dílčí zařízení).

Konečné podání ze strany členských států („seznam NIM s konečnými přiděly“) bude obsahovat data z předchozího podání, jakož i finální přiděl, a to po uplatnění CSCF a LRF, kdy to platí pro každé ze zařízení zařazených do seznamu.

Podrobná metodika pro výpočet přidělu - viz kapitola 5 tohoto metodického podkladu a Metodický podklad 2 o přidělování na úrovni zařízení.

Obrázek 2: Schéma procesu stanovení konečného bezplatného přidělu na zařízení. U některých zařízení (například centrální zásobování teplem) může platit lineárního koeficient snížení. Toto není na obrázku znázorněno z důvodu čitelnosti.

4 Příslušná zařízení

Tato část poskytuje celkový přehled o zařízeních způsobilých pro přidělování bezplatných povolenek podle článku 10a směrnice EU ETS ve 4. období.

4.1 Která zařízení musí být v seznamu NIM?

V seznamu národních zaváděcích opatření (National Implementation Measures - NIM) budou sepsána všechna „stávající zařízení“ EU ETS²⁰, ať obdrží bezplatné povolenky podle článku 10a této směrnice, či nikoli, tedy všechna zařízení, která:

- Jsou součástí odvětví zahrnutých do EU ETS ve 4. období

Aby bylo zajištěno, že zařízení je v rozsahu EU ETS, viz také *Metodika k výkladu přílohy I směrnice EU ETS (kromě činnosti v oblasti letectví.)* Zařízení připojená pod článek 24 této směrnice se rovněž mají zahrnout;

A

- Získala povolení na emise skleníkových plynů dne nebo do dne 30. června 2019 na období 2021-2025, nebo nejpozději dne nebo do dne 30. června 2024 na období 2026-2030.

V případě, že je naprosto jisté, že zařízení bude uzavřeno před zahájením 4. období, relevantní příslušné orgány nemusejí vyžadovat, aby tito provozovatelé šablonu vyplňovali. Nová zařízení, která dosud nemají povolení pro skleníkové plyny a jsou ve výstavbě, která zahájí provoz po základním období, ale před zahájením 4. období nemusí být zahrnuty do seznamu NIM. Budou považována za nové účastníky v pozdější fázi. *Pro více informací o nových účastnících - viz Metodický podklad 7.*

Stávající výrobci elektřiny musí být zařazeni do seznamu, ale nemusí předkládat data požadovaná podle článku 14 (2) FAR, pokud nechtějí získat bezplatné povolenky podle článku 10a směrnice pro vyprodukované teplo, které se nepoužívá k výrobě elektřiny. Stejně tak zapsaní výrobci, kteří nevyrábějí elektřinu, musí pouze předložit požadovaná data, pokud požádají o přidělení bezplatných povolenek.

Drobní producenti emisí, u kterých se členský stát může rozhodnout, že je vyloučí z EU ETS v souladu s články 27 a 27a směrnice EU ETS, musí být rovněž uvedeni v seznamu. Jak může Komise vyhodnotit a tam,

²⁰ Pro formální definici stávajících zařízení viz článek 2(1) FAR (nařízení Komise v přenesené pravomoci **xx/xx** o „přechodných pravidlech harmonizovaného přidělování bezplatných emisních povolenek platných v celé Unii podle článku 10a(1) směrnice 2003/87/ES)

kde je to vhodné, odmítnout takové výjimky, tito (velmi) malí producenti emisí, musejí být v tomto prvním kroku považováni za zařízení v rámci EU ETS.

(Dílčí) zařízení, která zahájila normální provoz po 1. lednu 2018 (respektive 2023) nebudou v provozu po celý kalendářní rok během výchozího období, a proto nebudou mít k dispozici všechna potřebná data pro jejich přihlášení. V takových případech by se dílčí zařízení měla zahrnout do NIM bez přidělení a přidělení bude vypočteno v pozdější fázi. *Další informace o (dílčích) zařízeních, která nepracovala během celého výchozího období, jsou uvedeny v oddílu 6.2 Metodického podkladu 2 o metodikách přidělování.*

Zařízení, která se připojí k EU ETS po 30. červnu 2019, nebo 30. červnu 2024 (definováno podle toho, kdy obdrží povolení GHG) - tzv. noví účastníci²¹, nejsou součástí NIM pro příslušné období přidělování. *Další metodika týkající se přidělování novým účastníkům, viz Metodický podklad 7.*

Tabulka 3 níže uvádí přehled toho, která zařízení (a dílčí zařízení) je potřeba zahrnout do NIM a která musí předložit data požadovaná podle článku 14 FAR.

Tabulka 3 Přehled (pod)zařízení, která musí být zahrnuta do NIM a která musí předkládat data požadovaná podle článku 14 FAR

Zařízení	Má být zahrnuto do NIM?	Předkládat data
Stávající zařízení	Ano	Ano, pokud žádají o přidělení bezplatných povolenek
Stávající zařízení, které nežádá o přidělení bezplatných povolenek	Ano	Ne
Stávající výrobce elektřiny	Ano	Ano, pokud žádají o přidělení bezplatných povolenek na základě článku 10a směrnice o ETS
Zařízení, která budou zahrnuta podle čl. 24 směrnice o ETS	Ano	Ano
Zařízení, která mají být zahrnuta podle čl. 27/27a směrnice ETS	Ano	Ano, pokud nechtějí riskovat, opětovné zařazení do ETS stejné období přidělování bez bezplatného přidělení

²¹ Definice „nového účastníka“ je uvedena v článku 3(h) směrnice 2003/87/EC

		Ne, pokud akceptují riziko opětovného zařazení do ETS bez přidělení bezplatných povolenek, nebo vědí, že jsou dostatečně pod prahovou hodnotou
Stávající zařízení s historickou úrovní činnosti 0	Ano	Ano, pokud žádají o přidělení bezplatných povolenek (s HAL = 0)
Zařízení s povolením GHG získaným dne / před datem 30. června 2019 (nebo 2024)	Ano	Ano, pokud žádají o přidělení bezplatných povolenek
Zařízení s povolením GHG, která ještě nezahájila provoz	Ano	Ne
Nové dílčí zařízení ve stávajícím zařízení, zřízené dne / před datem 30. června 2019 (nebo 2024) s tím, že první kalendářní rok dat o činnosti jsou k dispozici k tomuto datu	Ano	Ano, pokud žádají o přidělení bezplatných povolenek
Nové dílčí zařízení ve stávajícím zařízení bez prvního roku dat o činnosti ke 30. červnu 2019 (nebo 2024)	Ano	Ne
Nové dílčí zařízení ve stávajícím zařízení zahajující po 30. červnu 2019 (nebo 2024)	Ne, budou řešit pravidla ALC	Ne
Zařízení ve výstavbě, bez povolení GHG, zahajující po výchozím období, ale před zahájením přidělovacího období	Ne, bude novým účastníkem	Ne
Zařízení ve výstavbě, bez povolení GHG, zahajující po začátku přidělovacího období	Ne, bude novým účastníkem	Ne
Stávající zařízení, která se připojí k EU ETS (získají povolení GHG po 30. červnu)	Ne, bude novým účastníkem	Ne
Stávající zařízení, který ukončí činnost před zahájením přidělovacího období	Ano	Ne

4.2 Kdo získá bezplatný příděl?

Všechna zařízení v seznamu NIM jsou v zásadě způsobilá pro přidělení bezplatných povolenek, s výjimkou zařízení, která produkují pouze elektřinu nebo zařízení provozovaná pro zachycování, přepravu a skladování CO₂. Způsobilá zařízení, která chtějí dostat bezplatné povolenky, musí podat žádost v souladu s článkem 4 FAR svému příslušnému orgánu. Všimněte si, že od čtvrté etapy dále si mohou provozovatelé

zvolit, že se vzdají bezplatného přidělení (např. pokud zvažují snahu o monitorování, vykazování a ověřování příslušných dat přesahujících výhodu získání bezplatné povolenky). Zařízení, která neposkytují data požadovaná podle článku 11(1) směrnice před 30. květnem 2019 nebo ve lhůtě stanovené členským státem, nemohou být uděleny bezplatné povolenky.

Další podrobnosti o kritériích způsobilosti pro referenčních hodnoty produktů, referenční hodnoty tepla (včetně dálkového vytápění), referenční hodnoty paliv a přístupu k emisním procesům je možné nalézt v dokumentu s pokyny 2 u metod pro přidělování. Pro způsobilost

odpadních plynů, viz Metodický podklad 8.

Všimněte si však, že i v případě, že nejsou způsobilá pro přidělení bezplatných povolenek, zařízení vyrábějící pouze elektřinu nebo zařízení provozovaná pro zachycování, přepravu a skladování CO₂, nemusí být zahrnuta do seznamu NIM.

„Noví účastníci“, kteří nejsou zahrnuti v NIM, mohou také získat bezplatné povolenky. *Další vysvětlení pro definici a zvláštní pravidla pro nové účastníky poskytuje Metodický podklad 7.* Všimněte si, že nová dílčí zařízení ve stávajících zařízeních nejsou v revidované směrnici EU ETS považována za nové účastníky. Rovněž tak nejsou zahrnuta v NIM. *Pro zpracování toho, jak se provádí přidělování v případě těchto nových dílčích zařízení, viz Metodický podklad o změnách úrovně činnosti.*

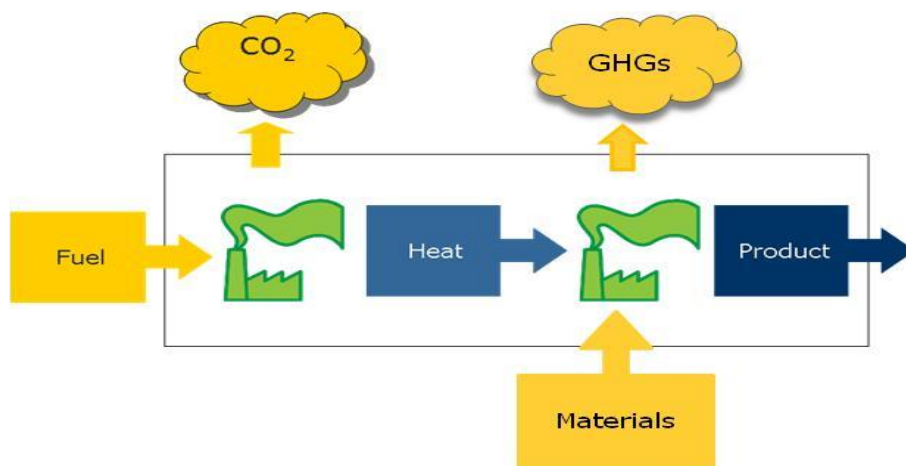
5 Metodika přidělování

Na podrobnější úrovni mohou platit odlišná pravidla přidělování pro různé části zařízení v závislosti na jejich účelu. Z tohoto důvodu jsou takzvaná „dílčí zařízení“ odlišena pro účely stanovení přidělování. Příděl na úrovni zařízení se určí jako součet přídělů na dílčí zařízení. Tato část poskytuje celkový přehled metodiky přidělování a metod aplikovaných na jiný typ dílčích zařízení. *Pro podrobnější vysvětlení viz Metodický podklad 2 o metodách přidělování (na úrovni zařízení) a Metodický podklad 3 pro sběr dat.*

5.1 Přehled metod přidělování pro dílčí zařízení

Obecně mají průmyslové výrobní procesy jako vstup palivo a/nebo teplo a jako výstup produkt a/nebo teplo nebo palivo (Obrázek 3). Některé procesy mohou také způsobit emise procesu.

Také elektřina může být energetickým vstupem do průmyslového procesu, ale z hlediska přidělování bezplatných povolenek není ve většině případů příslušná pro zvažování. Výjimkou z tohoto pravidla je spotřeba elektřiny výrobními procesy, na které se vztahují referenční úrovně produktu, ve kterých je použití elektřiny a paliv zaměnitelné. Více informací o tomto tématu viz Oddíl 3.1 Metodického podkladu č. 2 pro metodiky přidělování.

Obrázek 3: Celkový obraz průmyslového výrobního procesu

Každé zařízení, které je způsobilé pro přidělení bezplatných povolenek (viz Oddíl 4.2) obdrží příděl povolenek na základě alespoň jedné z následujících metod:

- **Stanovování referenčních úrovní produktu** (povolenky nebo EUA ²² / t produktu); přidělování je na základě výroby produktů.
- **Stanovování referenčních úrovní tepla** (povolenky / TJ čistého měřitelného tepla); přidělení povolenek je založeno na množství měřitelného tepla²³ spotřebovaného nebo exportovaného do zařízení nebo subjektů mimo ETS.
- **Stanovování referenčních úrovní paliva** (povolenky / TJ použitého paliva); přidělení povolenek je založeno na množství spotřebovaného paliva.
- **Metoda podle emisí procesu**; přiděl je ve výši 97 % historických emisí.

Všimněte si, že výše uvedené se vztahuje na použité referenční hodnoty, nikoliv na dílčí zařízení. Je rozdíl v případě referenční hodnoty tepla, které se použije na 2 různá dílčí zařízení. Teplo exportované pro účely centrálního zásobování teplem (CZT) je přiřazeno k jinému dílčímu zařízení, než teplo spotřebované na místě nebo odváděné pro jiné účely než CZT. Příděl pro dílčí zařízení CZT je založen na množství měřitelného tepla exportovaného pro účely CZT, pomocí stejných referenčních hodnot tepla. *Další podrobnosti o jednotlivých koncepcích centrálního zásobování teplem a použité terminologii jsou uvedeny v Metodickém podkladu 2 o přidělování na úrovni zařízení.*

Přidělování bezplatných povolenek bude vycházet v možném rozsahu na ex ante referenčních hodnotách produktů v rámci celé Unie, protože to poskytuje nejširší pobídky pro snižování emisí. Nicméně, ne ve všech případech je možné definovat referenční hodnoty produktů, například z důvodu příliš různorodého a proměnlivého produktového mixu. V těchto případech se použijí tzv. „nouzové“ metody založené na referenční hodnotě tepla, referenční hodnotě paliva nebo emisích procesu, ve výše uvedeném pořadí, jak je požadováno podle čl. 10(2) FAR.

Pomocí těchto metod je možné vypočítat předběžný roční počet emisních povolenek na dílčí zařízení pro všechny zdroje emisí v EU ETS, které jsou způsobilé pro přidělení bezplatných povolenek. Tabulka č. 4 shrnuje všeobecné charakteristiky každé metodiky přidělování. Tabulka také ukazuje, kdy by se měla použít která metodika. Správné použití metod zajišťuje, že všechny emise jsou pokryty jednou a pouze jednou metodikou.

²² V metodických podkladech se používá zaměnitelně.

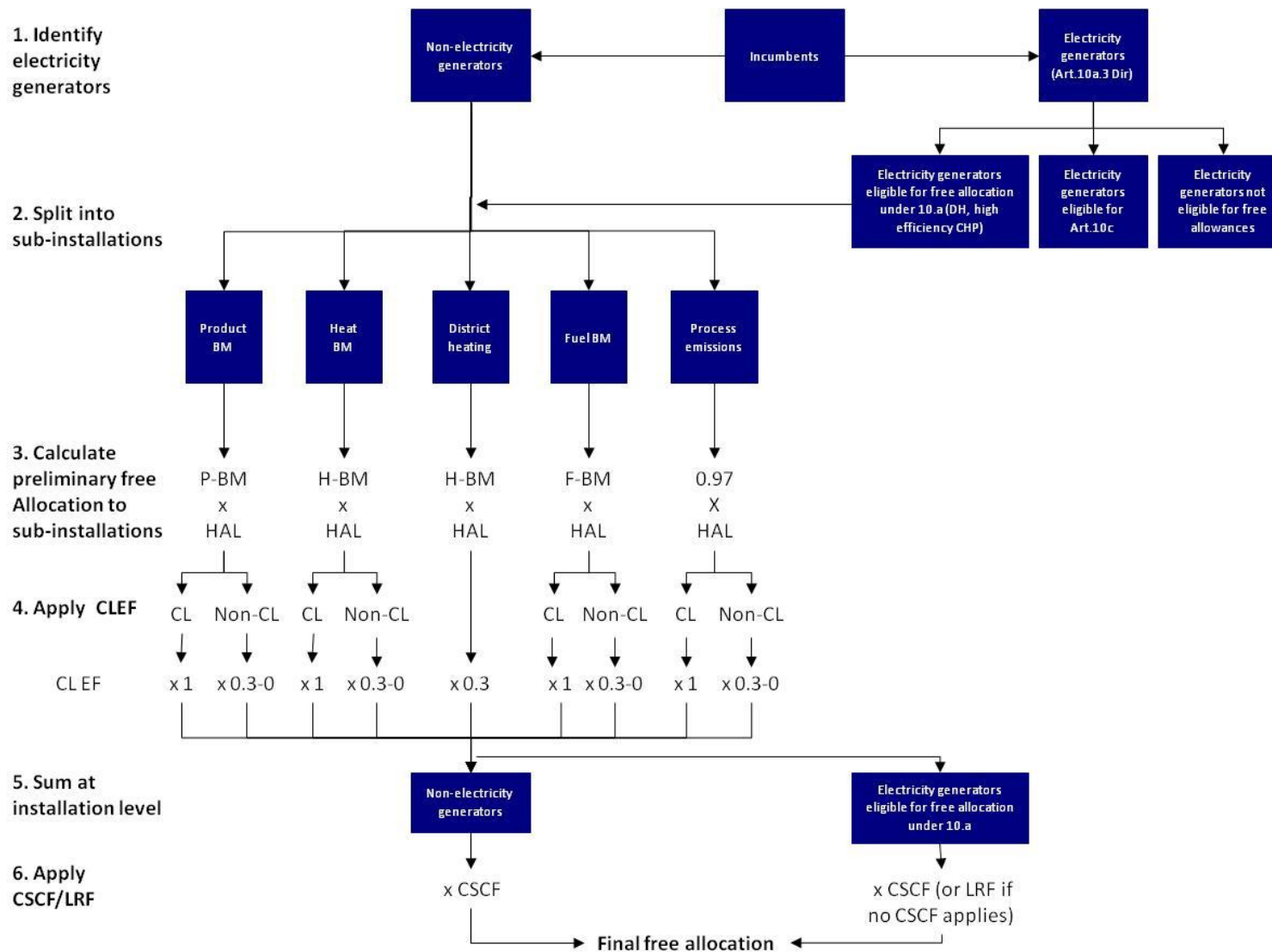
²³ Pro definici měřitelného tepla viz příloha B

Pro podrobnější podmínky uplatňování metodik přidělování na úrovni zařízení odkazujeme na Metodický podklad č. 2.

Tabulka č. 4: Charakteristika metod přidělování

Metoda	Hodnota	Jednotka	Podmínky	Příslušné emise
Referenční úroveň produktu	Aktualizované hodnoty - viz BMU	povolenky / jednotka produktu	Referenční hodnota produktu je k dispozici	Emise v rámci systémových hranic produktu, jak jsou uvedeny v příloze I FAR
Referenční hodnota tepla (vč. dálkového zásobování teplem)	Aktualizovaná hodnota: XX	povolenky / TJ	- Referenční hodnota produktu není k dispozici - Teplo je měřitelné - Teplo se nepoužívá k výrobě elektřiny - Teplo se nevyrábí z elektřiny	Emise spojené s výrobou měřitelného tepla spotřebovaného nebo exportovaného do zařízení mimo ETS, na které se nevztahuje referenční hodnota produktu
Referenční hodnota paliva	Aktualizovaná hodnota: XX	povolenky / TJ paliva	- Referenční hodnota produktu není k dispozici - Teplo není měřitelné - Palivo se spaluje	Emise pocházející ze spalování paliv, které nejsou kryty referenčními hodnotami produktu nebo tepla.
Metoda emisí procesu	97 % historických emisí (povolenek)		- Referenční hodnota produktu není k dispozici - Emise nejsou výsledkem spalování paliva - Emise jsou „emise procesu“²⁴	Všechny emise procesu nepokryté předchozími metodami

²⁴ Podle článku 2(10) FAR. Pro více informací viz také metodický podklad pro metody přidělování.

Obrázek 4 Kroky výpočtu bezplatného přidělování na úrovni zařízení

5.2 Rozdělení na dílčí zařízení

Pro správné použití příslušné metodiky přidělování ve správném pořadí mají provozovatelé rozdělit svoje zařízení do takzvaných dílčích zařízení.

Dílčí zařízení znamená všechny vstupy, výstupy a odpovídající emise související s konkrétní metodikou přidělování. Hranice dílčího zařízení určují hranice specifické hmotnostní a energetické bilance a nejsou nutně definovány hranicemi jednotek fyzického procesu²⁵. Tyto vstupy a výstupy by měly brát náležitě v úvahu pouze relevantní zdrojové toky²⁶, jak byly monitorovány podle nařízení pro monitorování a vykazování (MRR) a jsou uvedeny v rámci plánu metodiky monitorování, pokud existuje. To znamená, že činnosti mimo ETS nesmí být brány v úvahu při rozdělování zařízení do dílčích zařízení. Při cvičení rozdělování do dílčích zařízení je vyžadována robustní znalost rozsahu EU ETS a MRR. *Pro více informací o tomto tématu viz Metodický podklad 2 o metodice přidělování.* Všimněte si, že za účelem aktualizace referenční hodnoty musí být v některých případech definovány přídatné zdrojové toky, které nejsou uvedeny v plánu monitorování v rámci MRR. To je důležité, pokud se zdrojový proud tok v jednom dílčím zařízení a spotřebovává se jiným (např. odpadní plyny nebo koks vyprodukovaný v koksovacím dílčím zařízení a spotřebovává se v „horkém metalurgickém“ dílčím zařízení).

Pro zařízení, které produkuje více než jeden produkt s referenční úrovní produktu (předpokládejme, že je k dispozici n referenčních úrovní produktu), musí být definován stejný počet (n) „dílčích zařízení“, přičemž systémové hranice jednotlivých dílčích zařízení se shodují s hranicemi příslušné referenční úrovně produktu. Pro tato dílčí zařízení se použije metoda pro referenční úroveň produktu včetně použití odpovídajícího koeficientu vystavení účinkům úniku uhlíku.

Zbývající část zařízení (část, pro kterou neplatí žádné referenční úrovně produktu) lze rozdělit do nejvýše 7 dílčích zařízení (nouzových dílčích zařízení): jedno dílčí zařízení, u kterého se má za to, že mu hrozí významné riziko úniku uhlíku, a jedno považované za neohrožené rizikem úniku uhlíku pro každou nouzovou metodiku (viz také odstavec 5.3.1), plus samostatné dílčí zařízení centrálního zásobování teplem (CZT), jak ukazuje níže uvedená tabulka. Centrální zásobování teplem se nepovažuje za ohrožené značným rizikem úniku uhlíku, takže se rozlišuje pouze jeden typ dílčího zařízení. Nicméně při výpočtu předběžného množství bezplatných povolenek se s dílčími zařízeními CZT zachází jinak než s dílčími zařízeními bez úniku

²⁵ Viz formální definice pěti typů dílčích zařízení: dílčí zařízení pro stanovení referenční úrovně produktu (článek 2(2)), dílčí zařízení pro stanovení referenční úrovně tepla (článek 2(3)), dílčí zařízení centrálního zásobování teplem (článek 2(5)), dílčí zařízení pro stanovení referenční úrovně paliva (článek 2(6)) a dílčí zařízení s emisemi z procesu (článek 2(10)).

²⁶ „Zdrojový tok“ znamená specifický typ paliva, suroviny nebo produktu, ze kterého vznikají emise příslušných skleníkových plynů v jednom nebo několika zdrojích emisí v důsledku jeho spotřeby nebo výroby.

uhlíku tak, že budou nadále dostávat 30 % vypočteného množství bezplatných povolenek podle čl. 10a (CLEF = 0,3) i po 2026.

Tabulka 5: Maximální počet možných dílčích zařízení v případě nouzových metod

Metodika přidělování	Únik uhlíku	Bez úniku uhlíku	Centrální zásobování teplem
Referenční úroveň tepla	1	1	1
Referenční hodnota paliva	1	1	
Metoda emisí procesu	1	1	

Teplo je v zásadě způsobilé pro přidělení bezplatných povolenek, pokud lze mít za to, že je vyrobeno v zařízení EU ETS za předpokladu, že není vyráběno z elektřiny. To je pravděpodobné zejména pro měřitelné teplo přímo propojené (proces spalování nebo exotermický výrobní proces) se zdrojovými toky, jež jsou zahrnuty do plánu monitorování (MP) zařízení pokryté EU ETS.

Teplo je nezpůsobilé především v těchto případech:

- Export nebo spotřeba tepla vytvořeného v procesu výroby kyseliny dusičné nejsou způsobilé pro přidělování bezplatných povolenek, protože teplo je již zohledněno referenční úrovní kyseliny dusičné (viz článek 26 (5) FAR).
- Spotřeba tepla vyrobeného zařízením, které nepatří do ETS (nevztahuje se na něj povolení GHG), není způsobilá pro přidělování bezplatných povolenek. (Viz čl. 28b a čl. 32 FAR.)

Export nebo spotřeba tepla používaného pro výrobu elektřiny nejsou způsobilé pro přidělení bezplatných povolenek (viz čl. 3 (c) a 28b FAR).

Všimněte si, že po provedení přisouzení všech vstupů, výstupů a emisí dílčím zařízením, některé vstupy, výstupy a emise zůstanou nepřirazené žádnému dílčímu zařízení, protože tyto prvky nejsou způsobilé pro přidělení bezplatných povolenek. To platí pro:

- Paliva a/nebo měřitelné teplo používané pro výrobu elektřiny;
- Měřitelné teplo vyrobené v dílčích zařízeních kyseliny dusičné nebo importované z jiných subjektů mimo ETS;
- Emise spojené s teplem exportovaným do zařízení EU ETS;
- Odpadní plyny nebo paliva hořící pro jiné účely než je bezpečnostní plamen²⁷.

²⁷ Další informace o tomto tématu naleznete v Metodickém podkladu 8 o odpadních plynech a dílčích zařízeních pro emise procesů.

Příklad: Únik uhlíku: Podle jednoho přístupu je možné použít více než jedno dílčí zařízení

Představte si fiktivní mlékárnu s kotlem, který vyrábí měřitelné teplo jak pro výrobu sušeného mléka (které se považuje za rizikové únikem uhlíku podle rozhodnutí Komise xxx²⁸) a pro proces sterilizace tekutého mléka (nepovažovaného za rizikové únikem uhlíku v rozhodnutí Komise xxx). Na žádný z produktů se nevztahuje referenční úroveň produktu, proto by měla být pokud možno použita metodika pro referenční úroveň tepla. Protože v těchto výrobních procesech existuje měřitelné spotřebované teplo, je tato nouzová metoda skutečně použitelná. Teplo je však spotřebováváno dvěma výrobními procesy, jež mají dva rozdílné použitelné statuty ohrožení únikem uhlíku. Proto musí být spotřebované teplo (vyrobené kotlem) rozděleno na dvě dílčí zařízení: jedno pro každý stav úniku uhlíku.

Pokud má nejméně 95 % celkového tepla spotřebovaného v zařízení stejný statut ohrožení únikem uhlíku, lze předpokládat, že zbývající množství spotřebovaného tepla (5 % nebo méně) má též stejný statut ohrožení únikem uhlíku. Stejně pravidlo „de minimis“ (o minimální výši) se použije na dílčí zařízení referenční úrovně paliva a na dílčí zařízení emisí procesu. Pravidlo je podrobněji vysvětleno v Metodickém podkladu 2 o *přidělování na úrovni zařízení*.

Ve skutečnosti to platí pro všechny vstupy, výstupy a odpovídající emise uvedené v definici dílčího zařízení pro stanovení referenční úrovně tepla² (viz článek 2 (3) FAR). Stejná logika platí i pro dílčí zařízení pro paliva a emise z procesů týkající se produktů s různými stavy úniku uhlíku.

Podrobnosti o tom, jak použít distribuční klíč k přidělení činností více než jednomu dílčímu zařízení, naleznete v Metodickém podkladu č. 3 o sběru dat.

Měla by být věnována náležitá péče tomu, aby:

- Nechoázelo k žádnému překrytí mezi dílčími zařízeními (žádnému dvojímu započtení);
- Odpovídající vstupy (palivo, teplo atd.) a výstupy (produkty, teplo, elektřina atd.) byly všechny vzaty v úvahu.

²⁸ URL...

5.3 Opravné koeficienty

Předběžné roční množství přidělení povolenek určených na úrovni dílčího zařízení lze upravit několika opravnými koeficienty, které jsou shrnuty v níže uvedené tabulce a stručně popsány v následujících podkapitolách.

Tabulka 6 Přehled opravných koeficientů, které mohou být použity při výpočtu konečného přidělení

Opravný koeficient	Status únik uhlíku	Určeno hodnotou		Použitelnost
CLEF	CL	Směrnice	1,000	Na všech dílčích zařízeních vystavených významnému riziku úniku uhlíku ve všech letech
	Ne-CL	Směrnice	0,300 až 0,000	Na všech dílčích zařízeních, u kterých se má za to, že nejsou vystavena významnému riziku úniku uhlíku, se snížením po roce 2026 z 0,300 na 0 v roce 2030
		Směrnice	0,300	Dílčí zařízení pro centrální zásobování teplem ve všech letech
CSCF		Komise	Bude určeno	Pro všechna stávající zařízení způsobilá pro přidělení bezplatných povolenek podle článku 10a v letech, kdy předběžné přidělování bezplatných povolenek překročí množství dostupných bezplatných povolenek
LRF ²⁹		Směrnice a FAR	2,2 %	Výrobci elektřiny způsobilí pro přidělování bezplatných povolenek (centrální zásobování teplem, kogenerační jednotky s vysokou účinností) v případě, že CSCF v daném roce nebude platit. LRF platí od roku 2013, s tím, že hodnota se zvýší na 2,2 % v roce 2021
LRF		FAR	2,2 %	Noví účastníci, počínaje od 1. ročníku každého přidělovacího období Pro nově přistupující výrobce elektřiny, kteří jsou způsobilí pro přidělení bezplatných povolenek, toto platí pouze v případě, že v daném roce nebude platit CSCF.

5.3.1 Koeficient vystavení účinkům úniku uhlíku

Podrobné vysvětlení lze nalézt v Metodickém podkladu 2 o metodice přidělování na úrovni zařízení.

²⁹ Viz Metodický podklad 2 o přidělování na úrovni zařízení pro přehled číselných hodnot LRF v průběhu let.

Předběžné roční množství emisních povolenek se vynásobí takzvaným „koeficientem rizika úniku uhlíku“ (CLEF).

Komise zřídila (předběžný) seznam odvětví a pododvětví, u kterých se má za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku. Koeficient rizika úniku uhlíku (CLEF), který se použije pro přidělení povolenek do těchto odvětví, je pro všechny roky roven 1,00.

Pro přidělení povolenek odvětvím, která na tomto seznamu nejsou, je koeficient rizika úniku uhlíku 0,30 do roku 2026 a snižuje se na 0 v roce 2030. To znamená, že od té doby zařízení, která jsou součástí těchto sektorů, budou každý rok dostávat méně povolenek než v předchozím roce.

Tabulka 7 poskytuje přehled koeficientů rizika úniku uhlíku:

Tabulka 7. Přehled koeficientů rizika úniku uhlíku

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
Koeficient vystavení účinkům (CLEF) v případech, kdy se má za to, že se jedná o riziko významného úniku uhlíku (CL)	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
CLEF v případech, kdy se má za to, že se nejedná o významné riziko CL	0,30 0	0,30 0	0,30 0	0,30 0	0,30 0	0,30 0	0,22 5	0,15 0	0,07 5	0
CLEF pro centrální zásobování teplem	0,30 0	0,30 0	0,30 0	0,30 0	0,30 0	0,30 0	0,30 0	0,30 0	0,30 0	0,30 0

Po uplatnění koeficientu rizika úniku uhlíku by se měl použít buď opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví, nebo lineární koeficient snížení.

5.3.2 Meziodvětvový opravný koeficient

Na všech zařízeních, která mají nárok na bezplatné povolenky podle článku 10a revidované směrnice by se měl v případě potřeby použít meziodvětvový opravný koeficient³⁰. Sem patří zařízení, která nejsou výrobci elektřiny, jakož i výrobci elektřiny, kteří jsou způsobilí pro bezplatné povolenky podle článku 10a (4), tedy kogenerační jednotky s vysokou účinností a centrální zásobování teplem.

Pro zajištění toho, aby celkové množství bezplatných povolenek nepřekročilo maximální množství bezplatných povolenek podle čl. 10a(5) a 10a(5a) Směrnice ETS³¹. Předběžné přidělení bezplatných povolenek by se tedy mohlo lišit od konečného přidělení bezplatných povolenek, které by provozovatelé obdrželi.

Potřebu a případně hodnotu meziodvětvového opravného koeficientu bude Komise posuzovat po obdržení všech NIM na základě předběžného přidělení bezplatných povolenek pomocí aktualizovaných hodnot referenčních úrovní a uplatněním příslušného koeficientu úniku uhlíku. Pokud by byl použit, byl by meziodvětvový opravný koeficient identický pro všechna stávající zařízení. CSCF neplatí pro nové účastníky. Potřeba a hodnota koeficientu by se mohla lišit v různých rocích čtvrtého obchodovacího období.

Pro rovnice použité při uplatňování meziodvětvového opravného činitele viz také Oddíl 2 tohoto Metodického podkladu a Oddíl 4 Metodického podkladu 2.

5.3.3 Lineární koeficient snížení

V souladu s článkem 9 revidované směrnice se celkové množství povolenek vydaných bezplatně se bude každý rok od roku 2021 lineárně snižovat koeficientem 2,2 %. Pro nové účastníky se proto bude předběžný celkový roční objem povolenek snižovat každý rok 2,2 % předběžného celkového ročního přidělu s tím, že první rok každého přidělovacího období bude referenční rok. Pro výrobce elektřiny způsobilé pro přidělování bezplatných povolenek (centrální zásobování teplem, kogenerační jednotky s vysokou účinností) platí LRF pouze v případě, že v daném roce nebude platit žádný CSCF (čl. 10.a(4) revidované směrnice). LRF se nepoužije na předběžné přidělování dalších stávajících zařízení.

³⁰ To znamená, že hodnota CSCF při výpočtu konečného bezplatného přidělu povolenek je nižší než 1 (nebo 100 %).

³¹ Maximální objem přidělu bezplatných povolenek podle článku 10a(5) a (5a) revidované směrnice ETS = celkový strop ETS * (1 - dražební podíl (0,57) + rezerva bezplatného přidělu (0,03)). Tam, kde se nepoužije v daném roce maximální částka (57 %), zbytek se převede do následujících let.

Tabulka 8 ukazuje hodnoty pro LRF použitelné v každém roce 4. období, a v každém přidělovacím období rozlišuje výrobce elektřiny a nové účastníky.

Tabulka 8 Hodnoty lineárního koeficientu snížení pro každý rok

Rok	Lineární koeficient snížení		
	Výrobci elektřiny	Noví účastníci	
2021	0,8562	1,000	
2022	0,8342	0,9780	
2023	0,8122	0,9560	
2024	0,7902	0,9340	
2025	0,7682	0,9120	
2026	0,7462		1,000
2027	0,7242		0,9780
2028	0,7022		0,9560
2029	0,6802		0,9340
2030	0,6582		0,9120

Rovnice použité při uplatňování lineárního koeficientu snížení - viz Oddíl 4 Metodického podkladu 2.

Příloha A Harmonogram - klíčová data revidovaného systému EU ETS

XX	Komise přijme pravidla platná v rámci celé Unie pro harmonizované přidělování bezplatných emisních povolenek ³² v podobě zákona v přenesené pravomoci, následované obdobím 2 měsíců přezkoumání. ³³
30. květen 2019	Uzávěrka přihlášek ³⁴ pro přidělování bezplatných povolenek na roky 2021 - 2025 s členskými státy (členské státy mohou stanovit odchylný termín, který je maximálně o jeden měsíc dříve nebo později)
30. červen 2019	Datum, která odděluje „nové účastníky“ a „stávající účastníky“ pro první přidělovací období ve 4. období. Viz Oddíl 4.1 tohoto Metodického podkladu. ³⁵
30. září 2019	Předkládání vnitrostátních prováděcích opatření členskými státy ³⁶ pro první přidělovací období ve 4. období.
28. února 2021	Vydání prvního množství bezplatných povolenek prvního přidělovacího období ve 4. období. ³⁷
30. květen 2024	Uzávěrka přihlášek pro přidělování bezplatných povolenek na roky 2021 - 2025 s členskými státy (členské státy mohou stanovit odchylný termín, který je maximálně o jeden měsíc dříve nebo později)

³² Článek 10a(1) revidované Směrnice o ETS

³³ Vstoupí v platnost, pokud během kontrolního období nebude vznesena žádná námitka.

³⁴ Definováno jako předložení provozovatelem ověřeného výchozího výkazu NIM a MMP.

³⁵ Článek 3h revidované Směrnice o ETS

³⁶ Článek 11(1) revidované směrnice ETS

³⁷ Článek 11(2) revidované směrnice o ETS

30. června 2024	Datum, která odděluje „nové účastníky“ a „stávající zařízení“ pro druhé přidělovací období ve 4. období.
30. září 2024	Předkládání vnitrostátních prováděcích opatření členskými státy ³⁸ ” pro druhé přidělovací období ve 4. období.
28. února 2026	Vydání prvního množství bezplatných povolenek druhého přidělovacího období ve 4. období zařízením. ³⁹

³⁸ Článek 11(1) revidované směrnice ETS

³⁹ Článek 11(2) revidované směrnice o ETS

Příloha B Seznam definic

Tato příloha obsahuje seznam definic pojmů relevantních pro přidělování bezplatných povolenek ve 4. období EU ETS. Zobrazeny jsou jak formální definice uvedené v právních textech revidované směrnice EU ETS nebo FAR (v uvozovkách) i neformální vysvětlení. Neformální vysvětlení byla vyvinuta s cílem usnadnit porozumění metodickým podkladům mezi čtenáři. Neformální vysvětlení v této příloze nenahrazují právní definice a nemají žádný právní status. Níže je nejprve uvedena formální definice (pokud je k dispozici), včetně příslušného čísla článku, po které následuje neformální vysvětlení tam, kde je relevantní.

Přidělovací období

FAR Článek 2(15): „Pětileté období počínaje dnem 1. ledna 2021 a každé následující období pěti let.“

4. období se skládá ze 2 přidělovací období, první běží od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2025, druhé běží od 1. ledna 2026 do 31. prosince 2030.

Povolenka

Směrnice Článek 3(a): Povolanka na vypuštění jedné tuny ekvivalentu oxidu uhličitého během určeného období, která platí pouze pro účely splnění požadavků této směrnice a je převoditelná v souladu s ustanoveními této směrnice.

Povolenka, kterou je možné použít na pokrytí jedné tuny emisí skleníkových plynů účastníka EU ETS, aby to bylo v souladu s povinnostmi EU ETS, a která je přenosná (tzn. obchodovatelná).

Činnosti Přílohy I

Seznam činností v Příloze I směrnice EU ETS, který definuje „kategorie činností, na které se Směrnice vztahuje“. Jinými slovy: Příloha I vymezuje činnosti a prahové hodnoty činností určující, která zařízení by měla být zahrnuta do systému EU ETS.

Spalování

Směrnice Článek 3(t): „Každý oxidace paliv, bez ohledu na způsob, jakým se teplo, elektrická nebo mechanická energie vyrobená tímto způsobem používá, a jakékoli jiné přímo spojené činnosti, včetně čištění odpadních plynů.“

Příslušný orgán

Příslušný orgán nebo orgány, jak jsou určeny v souladu s článkem 18 směrnice 2003/87/ES. Každý členský stát může mít jeden nebo více příslušných orgánů.

Centrální zásobování teplem

FAR Článek 2(4): „*Distribuce měřitelného tepla za účelem vytápění nebo chlazení prostoru nebo výroby teplé užitkové vody pro domácnost, a to prostřednictvím sítě, do budov nebo míst nepokrytých EU ETS, s výjimkou měřitelného tepla používaného k výrobě produktů a souvisejících činností nebo k výrobě elektřiny.*“

Teplu exportované prostřednictvím sítě mimo EU ETS používané pro vytápění, chlazení prostor nebo teplou vodu pro domácnosti.

Dílčí zařízení pro centrální zásobování teplem

FAR Článek 2(5): „Vstupy, výstupy a příslušné emise, na které se nevztahuje dílčí zařízení pro stanovení referenční úrovně produktu v souvislosti s výrobou, importem ze zařízení pokrytého EU ETS, nebo obojí, měřitelného tepla, které je exportováno za účelem centrálního zásobování teplem.“

Dílčí zařízení definované v rámci zařízení EU ETS pro výpočet přidělování bezplatných povolenek, pro které je zařízení způsobilé v důsledku exportu tepla pro účely centrálního zásobování teplem.

Výrobce elektřiny

Směrnice Článek 3(u): „Zařízení, které dne nebo po dni 1. ledna 2005 vyrábí elektrickou energii na prodej třetím stranám, a ve kterém není jiná činnost uvedená v příloze I kromě spalování paliv.“

Vyhrazení výrobcí elektřiny (s držením účtu v EUTL), kteří produkují a prodávají elektřinu a mohou produkovat teplo, jiných druhů energie nebo produktů, za předpokladu, že nejsou spojeny s činnostmi uvedenými v příloze I. To znamená, že zařízení vyrábí elektřinu používanou stejným zařízením na výrobu produktů uvedených v příloze I se nepovažuje za výrobce elektřiny. Pouze v případě, že se (část) elektřiny prodává, jsou považováni za výrobce elektřiny. Pro tento účel by se mělo uvažovat období 2005 až 2018. Pro více informací viz *Metodický podklad pro identifikaci výrobců elektřiny* ⁴⁰.

⁴⁰ https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/docs/guidance_electricity_generators_en.pdf

Směrnice EU ETS

Směrnice 2003/87/EC, naposledy aktualizovaná Směrnicí 2018/410/EC, uváděná v odkazech v tomto dokumentu jako tzv. 'revidovaná Směrnice EU ETS'.

Dílčí zařízení pro stanovení referenční úrovně tepla

FAR Článek 2(3): „Vstupy, výstupy a příslušné emise, na které se nevztahuje dílčí zařízení pro stanovení referenční úrovně produktu v souvislosti s výrobou, pokud se nevyrábí z elektřiny, import ze zařízení - pokrytého EU ETS, nebo obojí, měřitelného tepla, které

- je spotřebováváno v rámci hranic zařízení pro výrobu produktů, pro výrobu mechanické energie, která se nepoužívá k výrobě elektřiny, pro topení nebo chlazení s výjimkou spotřeby na výrobu elektřiny, nebo
- exportováno do zařízení nebo jiného subjektu nepokrytého EU ETS, kromě centrálního zásobování teplem, s výjimkou odvádění pro výrobu elektřiny.“

Dílčí zařízení definovaná v rámci zařízení EU ETS pro výpočet přidělu bezplatných povolenek, pro který je zařízení způsobilé v důsledku spotřeby měřitelného tepla (pokud se nepoužívá při výrobě produktů, na které se vztahují referenční úrovně produktu nebo k výrobě elektřiny) nebo exportu tepla mimo EU ETS pro jiné účely než centrální o zásobování teplem.

Dílčí zařízení pro stanovení referenční úrovně paliva

FAR Článek 2(6): „Vstupy, výstupy a odpovídající emise nepokryté dílčím zařízením pro stanovení referenční úrovně produktu vztahující se k výrobě neměřitelného tepla spalováním paliva spotřebovaného pro výrobu produktů, pro výrobu mechanické energie, která se nepoužívá pro výrobu elektřiny, pro vytápění nebo chlazení s výjimkou spotřeby pro výrobu elektřiny, včetně bezpečnostního plamene.“

Dílčí zařízení definovaná v rámci zařízení EU ETS pro výpočet bezplatného přidělu, pro který je zařízení způsobilé v důsledku spotřeby paliva (pokud se nepoužívá při výrobě produktů, na které se vztahují referenční úrovně produktu nebo k výrobě měřitelného tepla pokrytého referenční úrovní tepla, nebo k výrobě elektřiny).

Stávající zařízení

FAR Článek 2(1): „Jakékoli zařízení provádějící jednu či více činností uvedených v příloze I Směrnice 2003/87/ES nebo činnost zahrnutou do EU ETS poprvé v souladu s článkem 24 uvedené Směrnice, které získalo povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů před datem nebo dne:

- (a) 30. června 2019 na období 2021 - 2025; nebo
(b) 30. června 2024 na období 2026 - 2030.”

Jakékoliv zařízení v rámci EU ETS, který není novým účastníkem.

Zařízení

Směrnice Článek 3(e): „Stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více činností uvedených v příloze I (směrnice EU ETS) a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s činnostmi probíhajícími v dotyčném místě a které by mohly mít vliv na emise a znečištění.“

Stacionární provoz nebo jednotka vyrábějící energii nebo produkty pokryté EU ETS a souvisejících činností, které jsou technicky spojené s provozem nebo jednotkou, které ovlivňují emise.

Měřitelné teplo

FAR Článek 2(7): „Čistý tepelný tok transportovaný identifikovatelným potrubím nebo vedením pomocí teplotonosného média, jako je zejména pára, horký vzduch, voda, olej, tekuté kovy a soli, pro které je nebo může být nainstalován měřič tepla.“

Měřitelné tepelné toky mají všechny z následujících charakteristik:

- Jsou čisté, což znamená, že obsah tepla v kondenzátu nebo přenosovém médiu, které se vrtací k dodavateli tepla je odečten;
- Tepelné toky jsou přepravovány identifikovatelným potrubím nebo vedením;

A

- Tepelné toky jsou přepravovány pomocí médiem pro přenos tepla, jako je například pára, horký vzduch, voda, olej, kapalné kovy nebo soli;

A

- Toky tepla jsou nebo mohou být měřeny pomocí měřiče tepla⁴¹ (kde měřič tepla je jakékoliv zařízení, které může měřit množství vyrobené energie na základě objemových průtoků a teplot).

⁴¹ FAR nadále používá termín „měřič tepla“, ačkoliv směrnice o měřících přístrojů používá termín „měřič tepelné energie“.

Nový účastník

Směrnice Článek 3(h): „Jakékoli zařízení, které provádí jednu nebo více činností uvedených v příloze I, které obdrželo povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů poprvé během období počínaje tři měsíce před datem předložení seznamu podle článku 11(1) a končí tři měsíce před datem pro předložení následujícího seznamu podle tohoto článku.“;

Zařízení na zelené louce, které nejsou v provozu v čase sestavování seznamu NIM, jak je definováno datem obdržení povolení k emisi skleníkových plynů (s datem přerušení 3 měsíce před podáním NIM).

Provozovatel

Směrnice Článek 3(f): „Každá osoba, která provozuje nebo řídí zařízení nebo, pokud je to v souladu s vnitrostátní legislativou, na kterou byla přenesena rozhodující ekonomická pravomoc nad technickou funkcí zařízení.“

Osoba, která je oprávněna rozhodovat za zařízení.

Dílní zařízení pro emise z procesu

FAR Článek 2(10): „Emise skleníkových plynů uvedené v příloze I Směrnice 2003/87/ES kromě oxidu uhličitého, které se vyskytují mimo hranice systému referenční úrovně produktů uvedených v příloze I k tomuto nařízení, nebo emisí oxidu uhličitého, které se vyskytují mimo systémové hranice referenční úrovně produktu uvedené v příloze I tohoto nařízení, jako přímý a bezprostřední výsledek kteréhokoli z následujících procesů a emisí vyplývajících ze spalování odpadních plynů pro účely účelem výroby měřitelného tepla, neměřitelného tepla nebo elektřiny za předpokladu, že se odečtou emise, které by nastaly ze spalování množství zemního plynu, odpovídajícího technicky využitelnému energetickému obsahu spalovaného neúplně oxidovaného uhlíku:

- (a) chemická, elektrolytická nebo pyrometalurgická redukce kovových sloučenin v rudách, koncentrátech a druhotných materiálech pro jiný primární účel, než je výroba tepla;
- (b) odstraňování nečistot z kovů a kovových sloučenin pro jiný primární účel, než je výroba tepla;
- (c) rozklad uhličitánů, s výjimkou těch, které jsou určeny pro čištění kouřových plynů, pro jiný primární účel, než je výroba tepla;
- (d) chemické syntézy produktů a meziproduktů, kde se reakce účastní materiál obsahující uhlík, pro jiný primární účel, než je výroba tepla;
- (e) použití uhlíku obsahujícího přísady nebo suroviny pro jiný primární účel, než je výroba tepla;
- (f) chemická nebo elektrolytická redukce oxidů metaloidů (polokovů) nebo oxidů nekovů, jako jsou oxidy křemíku a fosfáty, pro jiný primární účel, než je výroba tepla;“

Dílčí zařízení definované v EU ETS pro výpočet přidělování bezplatných povolenek, pro které je zařízení způsobilé v důsledku emise emisí z procesu). Dílčí zařízení pro emisemi procesu může být kterékoli z následujících, pokud dojde k emisím mimo hranice referenční úrovně produktu:

1. Emise skleníkových plynů bez CO₂ (to jest N₂O pro konkrétní odvětví; seznam činností, pro které jsou v EU ETS pro 4. období zahrnuty emise N₂O viz příloha I směrnice EU ETS);
2. Emise CO₂ z jakéhokoli z činností (a) až (f) v seznamu v čl. 2(10) FAR;
3. Emise ze spalování odpadních plynů, v případě, že se spaluje pro výrobu tepla nebo elektřiny. V úvahu se berou pouze emise, které jsou navíc oproti emisím, která by nastala v případě použití zemního plynu. Také, je uvažován pouze „technicky využitelný energetický obsah“, což znamená, že korekce se aplikuje na výsledná množství, na základě rozdílu v účinnosti mezi využitím odpadního plynu a použitím množství referenčního paliva. Tento druh emisí z procesů odkazuje na odpadní plyny. Další metodika k tomuto tématu - viz Metodický podklad 8 o odpadních plynech.

„Emise z procesů“, jak jsou definovány nařízením o monitorování a vykazování, nemusí být nutně totožné s „emisemi z procesů“ definovanými při jednání s rozdělením na dílčí zařízení pro účely přidělování. Zejména emise z procesů čištění spalin jsou považovány za část příslušného procesu spalování v tepelných dílčích zařízeních nebo v dílčích zařízeních pro stanovení referenční úrovně paliva. V případě odchylek mezi FAR a MRR, má přednost FAR.

Dílčí zařízení pro stanovení referenční úrovně produktu

FAR Článek 2(2): „Vstupy, výstupy a příslušné emise související s výrobou produktu, pro který byla referenční úroveň stanovena v příloze I k nařízení Komise v přenesené pravomoci XXX.“

Dílčí zařízení definované v rámci zařízení EU ETS pro výpočet přidělování bezplatných povolenek, pro které je zařízení způsobilé v souvislosti s výrobou produktů, pro které platí referenční úrovně produktu.

Dílčí zařízení

Dílčí zařízení znamená všechny vstupy, výstupy a odpovídající emise související s konkrétní metodikou přidělování. Koncept je podrobně vysvětlen v příloze *Metodický podklad 5*

Odpadní plyny

FAR Článek 2(11): „Plyn obsahující neúplně oxidovaný uhlík v plynném stavu za standardních podmínek, které je výsledkem kteréhokoliv z procesů uvedených v bodu (10), kde standardními podmínkami se rozumí teplota 273,15 K a tlakové podmínky 101 325 Pa s definováním běžných krychlových metrů (Nm³), v souladu s článkem 3(50) nařízení Komise (EU) č 601/2012.“

Odpadní plyny, pokud se vyskytují mimo hranice referenční úrovně produktu, jsou plyny, které obsahují neúplně spálený uhlík vyrobený jako výsledek jakékoli činnosti (a) až (f) uvedené v článku 2(10) FAR. *Další metodika k tomuto tématu - viz Metodický podklad 8 o odpadních plynech.*

Příloha C Seznam zkratk

ALC	Prováděcí akt o změně úrovně činnosti
Adt	Tuny produktu vysušeného na vzduchu
AVR	Nařízení o akreditaci a ověřování
BFG	Vysokopecní plyn
BOFG	Vysokopecní plyn z kyslíkových konvertorů
BM	Referenční úroveň
BMU	Prováděcí akt o aktualizaci referenčních hodnot
CA	Příslušné orgány
CCS	Zachycování a ukládání uhlíku
CCU	Zachycování a využívání uhlíku
CEMS	Systémy kontinuálního monitorování emisí
CEN	Evropský výbor pro normalizaci
CHP	Kombinovaná výroba elektřiny a tepla (kogenerace - CHP)
CIM	Přechodné a plně harmonizované provádění v celém Společenství

Opatření podle čl. 10a(1) směrnice EU ETS

CLL	Seznam úniku uhlíku, zákon v přenesené pravomoci
COG	Koksárenský plyn
CSCF	Meziodvětvový opravný koeficient
CWT	Vážená tuna CO ₂
EK	Evropská komise
CLEF	Koeficient vystavení účinkům úniku uhlíku
ETS	Systém obchodování s emisemi, zde vždy s odkazem na EU ETS
EU ETS	Evropský systém obchodování s emisemi
FAR	Pravidla platná v celé Unii pro harmonizované přidělování bezplatných emisních povolenek podle článku 10a(1) Směrnice EU ETS
HDP	Hrubý domácí produkt
GHG	Skleníkový plyn
HAL	Historická úroveň činnosti
IPPC	Integrovaná prevence a omezování znečištění

ISO	Mezinárodní organizace pro normalizaci
LRF	Lineární koeficient snížení
ČS	Členské státy
MRR	Nařízení o monitorování a vykazování
MRV	Monitorování, vykazování a ověřování
NCV	Čisté spalné teplo
NIM	Vnitrostátní prováděcí opatření
RF	Koeficient snížení
QA/QC	Zajišťování kvality / kontrola kvality
UCTE	Unie pro koordinaci přenosu elektřiny
VCM	Vinylchlorid monomer

Příloha D: Porovnání s Metodickým podkladem 2011 / 1

Níže uvedená tabulka ukazuje, jak části verze Metodického podkladu 1 z roku 2011 korelují s částmi v aktuální verzi z roku 2019, a kde jsou pokryta hlavní témata. Vezměte prosím na vědomí, že obsah příslušných sekcí v různých verzích může být podstatně změněn v důsledku nových pravidel v revidované směrnici o systému obchodování s emisemi (ETS) nebo regulace FAR. ‚-‘ znamená, že téma nebylo zahrnuto v odpovídajícím metodickém podkladu.

Obsah	Oddíl v		Komentáře
	2011 GD1 - Metodický podklad 1	2019 GD1 - Metodický podklad 1	
Úvod	1	1	Aktualizováno z CIMS v Metodickém podkladu 2011 na FAR v Metodickém podkladu 2019
Status metodických podkladů	1.1	1.1	
Východiska metodických podkladů	1.2	1.2	Aktualizovaný seznam Metodických podkladů, aby to odráželo rozsah a názvy 2019
Používání metodických podkladů	1.3	1.3	
Rozsah platnosti tohoto metodického podkladu	1.4	1.5	
Další metodika	1.5	1.4	
Nové prvky v metodice přidělování	2	2	Název ‚cíl / obj.‘ v Metodických podkladech 2011

Přehled procesu přidělování	3	3	Aktualizovaný proces zahrnuje krok aktualizace referenčních úrovní při shromažďování dat a výpočet přidělování, stejně jako nové prvky / kroky ve FAR a zavádí standardizovanou terminologii pro vykazování, šablony a předkládání v Metodických podkladech 2019
Příslušná zařízení	4	4	Zahrnut přehled o požadavcích na různé typy (dílčích) zařízení ohledně začlenění NIM a předkládání dat v Metodických podkladech 2019
Která zařízení musí být v NIM?	4.1	4.1	
Kdo získá přidělení bezplatných povolenek?	4.2	4.1	
Metodiky přidělování	5	5	
Přehled metod na úrovni dílčího zařízení	5.1	5.2	Zahrnut nový typ dílčího zařízení pro výrobu tepla exportovaného pro účely centrálního zásobování teplem v Metodických podkladech 2019
Základy referenčních úrovní produktů	5.2	-	
Rozdělení na dílčí zařízení	5.3	5.2	
Opravné koeficienty	5.4	5.3	Zahrnut přehled o tom, kdy / ve kterých případech, které opravné koeficienty platí v metodických podkladech 2019
Koeficient vystavení účinkům úniku uhlíku	5.4.1	5.3.1	
Meziodvětvový opravný koeficient	5.4.2	5.3.2	
Lineární koeficient snížení	5.4.3	5.4.3	Tabulka s hodnotami LRF přesunuta z Metodického podkladu 2 do Metodického podkladu 1 v Metodických podkladech 2019

Harmonogram - klíčová data v revidovaném systému EU ETS	Příloha A	Příloha A	
Seznam definic	Příloha B	Příloha B	Zahrnuty obě formální definice ze směrnice ETS a FAR, jakož i neformální vysvětlení v metodických podkladech 2019
Seznam zkratk	Příloha C	Příloha C	